

Leptir Vam priča

Još jedan novi dan ogledao se u seocetu koje se kupalo u toplom sunčevom sjaju . Iznad njega planina Bjelašnica rasplela borove kose i kao brižna majka nadvila se nad njim, milujući ga sivim kamenom. Zelena brda ponosito stoje kao budni čuvari tog malenog bajkovitog mjesta. U njemu kućice razbacane bez ikakvog reda, pa ipak nekako lijepe i tople.

Tople kao i ljudi koji žive u njima. Tople baš kao i mlijeko naše Šarave, kad je nana sutra pomuze. U tom rajskom vrtu ni psi nisu zločesti. Lijeno obilaze oko kućeraka i štala, dok ih poneki zalutali leptir ne pozove na igru. A leptiri su prave mudrice. Slete na šareni cvjetić, pa se onda pas misli: "Šta je leptir, a šta cvjetić?" No, psima to nije baš tako ni bitno. Ubrzo će oni pronaći neku mačku i pojuriti je u neki od obližnjih šljivika. A leptir? On će vam odletjeti porodici maslačaka. Obećao im je ispričati priču o planinskom potočiću i borovoj šumi. O prelijepoj srni i malenom lanetu koji svoje krupne oči ogledaju u toj izvorskoj bistrini. O tužnim brezama, hrastovim gajevima i neostvarenoj ljubavi vjeverice i slavuja. U tom seocetu i pčele su prekinule svoj let da ne bi remetile mir koji se nadvio nad šarenim tepihom. Sunce je potjeralo pramenaste oblake i udobnije se smjestilo očekujući kad će leptir započeti sa svojom pričom. Šarava se oglasila dubokim mukom, ali su je brzo svi ućutkali. Ona ih pogleda sa dosadom i nastavi žvakati visoku travu, koja joj je nekako smiješno virila iz usta. Ostavivši vijenac tratinčica i pridruživši se toj čudesnoj družini. Vuk se oglasi negdje sa planine, a šareni leptir započne priču. Priču malog svijeta skrivenog u podnožju planine Bjelašnice. Pričao je tako lijepo i nježno dok su mu se šarena krila presijavala zlatnim sunčevim zrakama. Od tuge, sreće ili neizvjesnosti poneka bi se tratinčica tako stresla, pa je vjetar imao pune ruke posla skupljajući njene bjele cvjetice, uzdišući pritom i diveći se leptirovom kazivanju. A, leptir shvativši kako ga svi pažljivo i sa divljenjem gledaju i slušaju pričao je priče sve ljepšu od ljepše. Bile su to priče o plahovitoj mami Srni i njenom tek rođenom lanetu (malom pjegavom mezimcu šume).

Priče o izvorima gdje voda teče hladnija od leda. Zatim su se nizale priče o opasnim orlušinama koji su svoja gnijezda svila na samim vrhovima Hranisave. Kad oni krenu u pohode svima se zaledi krv u žilama. Njihova su krila ogromna, a u kljunu znaju ponijeti i po dva ukusna pilića, koje svojim oštrim kandžama znaju zgrabiti iz seoskog dvorišta. Onda je tu bila priča o šumskom doktoru Medi Zvekanu i njegovoj vjerenici Maši. Pčelice su užurbano donosile meda, da bi se njihov pripovjedač osvježio praveći kratke stanke, a zatim bi nastavio sa svojom novom pričom. To je trajalo sve dok noć nije potjerala dan, a sunce žalosno krenulo na počinak jedva iščekujući zoru kako bi opet uživalo u pričama pripovjedača leptira.

Cijelu livadu obuze neki slatki drijemež, pa Leptir umorno sklopi krila zatvori tople okice i prepusti se snovima. Svanut će novi dan u kome će nastati još ljepše i toplije priče, a do tada lahki i maštoviti snovi pripovjedaču i njegovim stvarnim i nestvarnim likovima kao i livadskoj porodici maslačka.

Rahmana Kolenda
Srednjoškolski centar *Hadžići*
Općina Hadžići, Sarajevo, BiH